ছূৰা - ১৬

মৌমাখি

(আন্ নহল, ঃ ৬৮)

মক্কাত অৱতীৰ্ণ

আল্লাহৰ নাম লৈ, যিজন ৰহমান, ৰহীম

পৰিচ্ছেদ - ১

১ আল্লাহৰ হুকুম (যথা ইছলামৰ শত্ৰুৰ প্ৰতি শাস্তিদান) আহি পাইছেহি, গতিকে তাক বেগাই আনিবলৈ নাচাবা। সমস্ত মহিমা তেওঁৰেই, আৰু সিহঁতে (তেওঁৰ লগত) যি অংশী কৰে তেওঁ তাৰ বহুত ঊৰ্দ্ধত।

২ তেওঁ ফিৰিশ্বতাসকলক তেওঁৰ নিৰ্দেশমতে প্ৰেৰণা দি পঠায় তেওঁৰ বান্দাসকলৰ মাজৰ যিজনৰ ওপৰত তেওঁ ইচ্ছা কৰে (যেন সেই প্ৰেৰণা বা প্ৰত্যাদেশৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে মানুহক সৎপথ দেখুৱাব পাৰে),– এই বুলি, "তোমালোকে (পৌত্তলিকবিলাকক) সাৱধান কৰি দিয়া যে মোৰ বাহিৰে অইন কোনো উপাস্য নাই, গতিকে মোকেই ভয়-ভক্তি কৰা।"

৩ তেওঁ মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিছে সত্যৰ সৈতে (অৰ্থাৎ তেওঁৰ বিধানক সত্যসমৰ্থন কৰি)। সিহঁতে যি অংশী থিয় কৰায় তেওঁ তাৰ পৰা বহুত ঊৰ্দ্ধত।

৪ তেঁও মানুহ সৃষ্টি কৰিছে শুক্ৰকীটৰ পৰা, অথচ চোৱা! (তাৰ সৃষ্টিৰ সূচনা ইমান নগন্য হোৱা সত্বেও মহান আল্লাহৰ ক্ষমতা সম্বন্ধে) সি এজন দেখদেখকৈ বাকবিতণ্ডা কৰোঁতা।

৫ আৰু (মানুহৰ সেৱাৰ কাৰণেই তো সৃষ্টি হৈছে বিশ্বজগতৰ গোটেই বস্তু, যেনে–) গবাদি পশু, তেওঁ সিহঁতক সৃষ্টি কৰিছে; তোমালোকৰ কাৰণে সিহঁতৰ মাজত ৰৈছে (পছম আৰু চামৰাৰে তৈয়াৰী) গৰম পোছাক, আৰু (বহুবিধ) মুনাফা, আৰু সিহঁতৰ মাজৰ পৰা (কিছুমান গবাদি পশুৰ মঙহ) তোমালোকে খোৱা।

৬ আৰু তোমালোকৰ কাৰণে তাৰ মাজত ৰৈছে (ৰকম-ৰকমৰ) শোভা-সৌন্দৰ্য যেতিয়া তোমালোকে সিহঁতক ঘৰলৈ আনা আৰু যেতিয়া উলিয়াই নিয়া।

৭ আৰু সিহঁতে তোমালোকৰ বোজা বহন কৰি লৈ যায় তেনে দেশলৈ যি ঠাইত তোমালোকে গৈ পাব নোৱাৰা নিজকে অত্যন্ত কষ্ট নিদিয়াকৈ। নিসন্দেহে তোমালোকৰ প্ৰভুতো পৰম স্নেহময়, অফুৰন্ত ফলদাতা।

৮ আৰু (তেওঁ সৃষ্টি কৰিছে) ঘোঁৰা আৰু খচ্চৰ আৰু গাধ যাতে তোমালোকে সিহঁতৰ ওপৰত উঠিব পাৰা, আৰু (মিছিল তথা কুচাকাৱাজত) শোভাদানৰ কাৰণে। আৰু তেওঁ সৃষ্টি কৰে যি তোমালোকে (এতিয়াও) নাজানা।

৯ আৰু আল্লাহৰ ওপৰতেই ৰৈছে সৰল পথ (প্ৰদৰ্শনৰ ভাৰ), আৰু সিহঁতৰ কিছুমান (পথ) হৈছে বেঁকা-বেকী। আৰু তেওঁ যদি ইচ্ছা কৰিলেহেঁতেন তেন্তে তেঁও তোমালোকৰ সকলোকেই সৎকামত পৰিচালিত কৰিলেহেঁতেন (কিন্তু তেওঁ তোমালোকক সুযোগ দিছে নিজৰ বিবেক-বুদ্ধি প্ৰয়োগ কৰি নিজৰে ভাল-বেয়া নিজেই ঠিক কৰি ল'বলৈ)।

পৰিচ্ছেদ - ২

১০ তেৱেঁই সেইজন যিজনে আকাশৰ পৰা তোমালোকৰ কাৰণে বৰষুণ বৰ্ষণ কৰে, তাৰ পৰা হয় পানীয় জল আৰু তাৰ পৰা (উৎপন্ন) হয় গছ-গছনি (তথা ঘাঁহ পাত) য'তে তোমালোকে পশুচাৰণ কৰা।

১১ তেওঁ তোমালোকৰ কাৰণে তাৰ দ্বাৰা জন্মায় শাক-পাচলি আৰু জলফাই আৰু খাজুৰ আৰু আঙুৰ আৰু হৰেক ৰকমৰ ফল-মূল। নিসন্দেহে ইয়াত অৱশ্যে (স্ৰষ্টাসম্বন্ধে) নিদৰ্শন ৰৈছে (সৃষ্টিৰ বিভিন্ন ৰহস্য লৈ) চিন্তা কৰে এনে লোকসকলৰ কাৰণে।

১২ আৰু তেওঁ তোমালোকৰ কাৰণে সেৱাৰত কৰিছে ৰাতি আৰু দিনক আৰু সূৰ্য আৰু চন্দ্ৰক। আৰু গ্ৰহ-নক্ষত্ৰও অধীন হৈছে তেওঁৰ বিধানত। নিসন্দেহে ইয়াত নিশ্চয় নিদৰ্শন ৰৈছে (প্ৰাকৃতিক নিয়ম-নীতি সম্বন্ধে) জ্ঞানবুদ্ধি প্ৰয়োগ কৰে এনে লোকসকলৰ কাৰণে।

১৩ আৰু যিবিলাক তেওঁ তোমালোকৰ কাৰণে পৃথিৱীত সৃষ্টি কৰিছে বিভিন্ন সেইবিলাকৰ ৰং (গঢ়-গঠন তথা গুণাগুণ)। নিসন্দেহে ইয়াত অৱশ্যে নিদৰ্শন ৰৈছে (সৃষ্টিকৰ্তাৰ সুনিপুণ কৰ্মকুশলতাৰ প্ৰতি) মনযোগ দিওঁতা লোকসকলৰ কাৰণে।

১৪ আৰু তেৱেঁই সেইজন যিজনে সমুদ্ৰক কৰিছে (তোমালোকৰ) বশীভূত যাতে তাৰ পৰা তোমালোকে খাব পাৰা টাটকা মঙ্গহ, আৰু তাৰ পৰা উলিয়াই আনিব পাৰা (মুক্তা আৰু পোৱাল যাৰ দ্বাৰা তৈয়াৰী হয়) অলংকাৰ যি তোমালোকে পিন্ধা; আৰু তোমালোকে দেখা পোৱা ইয়াৰ বুকু চিৰি জাহাজ চলাচল কৰে যাতে তোমালোকে তেওঁৰ অনুগ্ৰহ-সামগ্ৰীৰ সন্ধান কৰিব পাৰা, আৰু যেন তোমালোকে (আল্লাহৰ প্ৰতি) কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰা।

১৫ আৰু তেওঁ পৃথিৱীত স্থাপন কৰিছে পাহাৰ-পৰ্বত যাতে তোমালোকৰ সৈতে সেইটো ঘূৰি থাকে, আৰু নদ-নদী আৰু আলি-বাট যাতে তোমালোকে সঠিক পথ লাভ কৰা।

১৬ আৰু (পথ-পৰিচয়ৰ) চিহ্নসমূহ (তথা মহাপুৰুষসকলৰ জীৱনাদৰ্শ)। আৰু তৰাৰ সহায্যতো সেইসকলে পথনিৰ্দেশ পায়।

১৭ যিজনে (বিশ্বজগতক) সৃষ্টি কৰে তেওঁ তেন্তে তাৰ নিচিনানে যি (একোৱেই) সৃষ্টি নকৰে? তেতিয়াও তোমালোকে (সৃষ্টিকৰ্তাক জানিবলৈ) মনোযোগ নিদিবানে?

১৮ আৰু তোমালোকে যদি আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ গণনা কৰিব বিচাৰা তোমালোকে সেইটোৰ লেখ-জোখ ল'ব নোৱাৰিবা। নিসন্দেহে আল্লাহেইতো (দোষ-ত্ৰুটিৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

১৯ আৰু আল্লাহে জানে তোমালোকে (অন্তৰত) যি গোপন ৰাখা আৰু যি তোমালোকে (কাৰ্যতঃ) প্ৰকাশ কৰা।

২০ আৰু আল্লাহক এৰি (দেৱ-দেৱী প্ৰভৃতি) যিবিলাকক সিহঁতে মাতে সিহঁতে একোৱেই সৃষ্টি নকৰে, আৰু সিহঁত নিজেইতো (আল্লাহৰ দ্বাৰা আৰু মানুহৰ কল্পনাৰে) সৃষ্ট;–

২১ সিহঁত মৃত, জীৱন্ত নহয় (কিয়নো হয় সিহঁত নিৰ্জীৱ মূৰ্তি নাইবা সিহঁত সকলোৱেই মৰি গৈছে); আৰু সিহঁতে নাজানে কেতিয়া সিহঁতক পুনৰুত্থিত কৰা হ'ব।

পৰিচ্ছেদ - ৩

২২ তোমালোকৰ উপাস্য একক উপাস্য; সেই কাৰণে যিসকলে পৰকালত (কৰ্মফল-প্ৰাপ্তি সম্বন্ধে) বিশ্বাস নকৰে সিহঁতৰ অন্তৰে (ইছলামৰ এই মৌলিক শিক্ষাক) প্ৰত্যাখ্যান কৰে, আৰু সিহঁতেই অহংকাৰী।

২৩ কোনো সন্দেহ নাই যে আল্লাহে জানে যি সিহঁতে (নিজৰ অন্তৰত) লুকাই ৰাখে আৰু যি সিহঁতে প্ৰকাশ কৰে। নিসন্দেহে তেওঁ অহংকাৰীবিলাকক ভাল নাপায়।

২৪ আৰু যেতিয়া সিহঁতক (আল্লাহৰ একত্বৰ প্ৰমাণ উল্লেখ কৰি) কোৱা হয়– "তোমালোকৰ প্ৰভুৱে কি বিষয়বস্তু অৱতাৰণ কৰিছে?" সিহঁতে কয়– "পুৰণি-কলীয়া গল্প!"

২৫ ফলত কিয়ামতৰ দিনা সিহঁতে নিজৰেই (পাপ-পুণ্যৰ) বোজা পুৰামাত্ৰাই বহন কৰিব। আৰু সিহঁতৰো বোজাৰ পৰা কিছু যিবিলাকক সিহঁতে (সঠিক পথৰ) কোনো জ্ঞান নথকা হেতু পথভ্ৰষ্ট কৰি আছিল (সেই কাৰণে দুষ্কৃতিৰ নায়কবিলাকে দুগুণ শাস্তি ভোগ কৰিব)। চোৱা, সিহঁতে যি (গাধৰ বোজা) বহন কৰে সি নিকৃষ্ট নহয়নে?

পৰিচ্ছেদ - ৪

২৬ সিহঁতৰ পূৰ্বৱৰ্তীবিলাকেও নিশ্চয় চক্ৰান্ত কৰিছিল, কিন্তু আল্লাহে সিহঁতৰ (চক্ৰান্তৰ) ইমাৰত ধ্বংস কৰিছিল (সিবিলাকৰ) ভেটিৰ সৈতে, ফলত (সেই পকী ঘৰৰ) চাল সিহঁতৰ ওপৰত ভাঙ্গি পৰিছিল সিহঁতৰ (মূৰৰ) ওপৰৰ পৰা; আৰু সিহঁতৰ ওপৰত শাস্তি আহে এনেকুৱা (কল্পনাতীত) দিশৰ পৰা যি সিহঁতে নাজানিছিল।

২৭ তাৰপাছত (এই দুনিয়াতে লাঞ্ছিত হোৱাৰ উপৰি) কিয়ামতৰ দিনা তেওঁ সিহঁতক লাঞ্ছিত কৰিব, আৰু তেওঁ ক'ব– "ক'লৈ গ'ল (তোমালোকে আৰোপ কৰা) মোৰ অংশীবিলাক যিবিলাকৰ সম্বন্ধে (নবী-ৰছুলৰ সৈতে) তোমালোকে বাকবিতণ্ডা কৰিছিলা?" যিসকলক জ্ঞান দিয়া হৈছিল তেওঁলোকে (অৰ্থাৎ নবী-ৰছুল আৰু জ্ঞানী-গুণীসকলে) ক'ব– "নিসন্দেহে আজিৰ দিনাৰ লাঞ্ছনা আৰু অমঙ্গল অবিশ্বাসীবিলাকৰ ওপৰতেই"–

২৮ এইবিলাকেই– এইবিলাকৰ প্ৰাণ হৰণ কৰিব ফিৰিশ্বতাসকলে, সিহঁতে নিজৰেই প্ৰতি অন্যায়কাৰী থকা কালত। তেতিয়া সিহঁতে আত্মসমৰ্পণ কৰিব (আৰু ক'ব)– "আমি একোৰে বেয়া কৰা নাই (আমিতো সনাতন ধৰ্মকে পালন কৰি চলিছিলো)।" (ফিৰিশ্বতাসকলে ক'ব–) "নহয় তোমালোকে যি কৰা সেই বিষয়ত আল্লাহ নিশ্চয় সৰ্বজ্ঞাতা।

২৯ "গতিকে জাহান্নামৰ দুৱাৰবোৰেদি সোমাই যোৱা তাতে (সুদীৰ্ঘকাল) থকাৰ কাৰণে। এতেকে অহংকাৰীবোৰৰ বাসস্থান কিমান নিকৃষ্ট!"

৩০ আৰু যিসকলে ধৰ্মভীৰুতা অৱলম্বন কৰিছে তেওঁলোকক কোৱা হ'ব– "কি সেইটো যি তোমালোকৰ প্ৰভুৱে অৱতাৰণ কৰিছিলে?" তেওঁলোকে ক'ব– "মহাকল্যাণ।" যিসকলে ভাল কাম কৰে তেওঁলোকৰ কাৰণে এই দুনিয়াত ৰৈছে মঙ্গল, আৰু পৰকালৰ (চিৰস্থায়ী) বাৰীঘৰ অতি উত্তম। আৰু ধৰ্মপৰায়ণসকলৰ বাসস্থান কিমান উৎকৃষ্ট!–

৩১ নন্দন কাননসমূহ– য'ত তেওঁলোক প্ৰবেশ কৰিব, সেইবিলাকৰ তলেদি বৈ গৈছে নিজৰাবোৰ, তেওঁলোকে যি বিচাৰে তেওঁলোকৰ কাৰণে তাত সেয়েই থাকিব। এইদৰেই আল্লাহে প্ৰতিদান দিয়ে ধৰ্মনিষ্ঠসকলক,–

৩২ এইসকলক– এওঁলোকৰ প্ৰাণহৰণ কৰিব ফিৰিশ্বতাসকলে উত্তমভাৱে, তেওঁলোকে (এওঁলোকক অভিনন্দন কৰি) ক'ব– "তোমালোকৰ প্ৰতি ছালাম। তোমালোকে যি (সৎকৰ্ম) কৰিছিলা তাৰ বাবে স্বৰ্গোদ্যানত প্ৰৱেশ কৰা।"

৩৩ সিহঁতে (–অবিশ্বাসীবিলাকে) আৰু একোৱেই অপেক্ষা নক'ৰে ইয়াৰ বাহিৰে যে সিহঁতৰ ওচৰলৈ ফিৰিশ্বতাসকল (শায়েস্তা কৰিবলৈ) আহক, অথবা (সিহঁতক বিধ্বংস কৰাৰ) তোমাৰ প্ৰভুৰ নিৰ্দেশনামা আহক। এনে আচৰণ কৰিছিল সিহঁতে যিবোৰ ইহঁতৰ আগতে বিদ্যমান আছিল। আৰু আল্লাহে সিহঁতৰ প্ৰতি (শাস্তি প্ৰদান কৰি) অন্যায় নকৰে, বৰং সিহঁতে (পাপৰ পথত চলি) সিহঁতৰ নিজৰ প্ৰতিয়েই অন্যায় কৰি গৈছিল।

৩৪ গতিকে সিহঁতে যি কৰিছিল তাৰ বেয়াটোৱে (অৰ্থাৎ বেয়া প্ৰতিক্ৰিয়াই) সিহঁতক আক্ৰমণ কৰিব, আৰু যাক লৈ সিহঁতে (আল্লাহৰ সতৰ্কবাণী সম্বন্ধে) মস্কৰা কৰিছিল সেইটোৱেই ইহঁতক আগুৰি ধৰিব।

পৰিচ্ছেদ - ৫

৩৫ আৰু যিবিলাকে (আল্লাহৰ সৈতে দেৱ-দেৱীক) অংশী থিয় কৰায় সিহঁতে কয়– "আল্লাহে যদি ইচ্ছা কৰিলেহেঁতেন তেন্তে আমি তেওঁক এৰি অন্য কাৰোৱেই উপাসনা নকৰিলোহেঁতেন, আমি বা আমাৰ পিতৃপুৰুষসকলেও নহয়, আৰু আমি তেওঁক এৰি (অৰ্থাৎ তেওঁৰ নিৰ্দেশ ব্যতীত, হালাল খাদ্যৰ) কোনো বস্তুকেই নিষেধ নকৰিহেঁতেন (গতিকে আমি যিয়ে কৰোঁ তাত আমাৰ কোনো দায়দায়িত্ব নাই)।" এইদৰেই সিহঁতৰ পূৰ্বে যিসকল আছিল সিহঁতেও আচৰণ কৰিছিল (কিন্তু আল্লাহে সকলোকে সৎপথ দেখাই দিয়ে, কোনো বিশেষ পথত চলিবলৈ কাকো বাধ্য নকৰে)। তেন্তে ৰছুলসকলৰ ওপৰত (আল্লাহৰ বাণী) সুস্পষ্টভাৱে পোৱাই দিয়াৰ বাহিৰে আন কিবা (দায়িত্ব) আছে জানো?

৩৬ আৰু আমি অৱশ্যেই (দুনিয়াৰ) প্ৰত্যেক জাতিৰ মাজত এক একজন ৰছুল থিয় কৰাইছো এই বুলি– "আল্লাহৰ উপাসনা কৰা আৰু তাগুতক (বা চয়তানক) বৰ্জন কৰা।" গতিকে সিহঁতৰ মাজত কিছুমান (চয়তানৰ অনুগামী লোক) আছে যিবিলাকৰ ওপৰত পথভ্ৰান্তিয়েই সমীচীন হৈছে। সেইকাৰণে পৃথিৱীত তোমালোকে ভ্ৰমণ কৰা আৰু (নিজ চকুৰে) চাই লোৱা কেনে হৈছিল (সত্য) প্ৰত্যাখ্যানকাৰীবিলাকৰ পৰিণাম।

৩৭ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) যদিও তুমি সিহঁতৰ হেদায়তৰ (বা সৎপথ অৱলম্বনৰ) কাৰণে পৰম প্ৰচেষ্টা কৰা তথাপি আল্লাহে নিশ্চয় তাক পথ নেদেখুৱায় যি (নিজকে) বিপথে চলায়, ফলত সিহঁতৰ কাৰণে কোনো সাহায্যকাৰীও নাই।

৩৮ আৰু সিহঁতৰ জোৰদাৰ নিষ্ঠাৰে সিহঁতে আল্লাহৰ নামত শপথ খায়– "যি মৰা গৈছে তাক আল্লাহে (কেতিয়াও) পুনৰুত্থিত নকৰিব!" নহয়, এইটো তেওঁৰ ওপৰত নিয়োজিত পৰম সত্য ওৱাদা, কিন্তু অধিকাংশ লোকেই নাজানে,–

৩৯ যেন তেওঁ (নিজৰ ওৱাদা অনুযায়ী) সিহঁতৰ ওচৰত সুস্পষ্ট কৰিব পাৰে সেই বিষয় য'ত সিহঁতে মতভেদ কৰিছে, আৰু যিসকলে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতে যাতে জানিব পাৰে যে সিহঁত নিশ্চয় মিথ্যাবাদী আছিল।

৪০ নিসন্দেহে যিকোনো বিষয়ত আমাৰ উক্তি হৈছে যেতিয়া আমি সেইটো (বাস্তবায়িত কৰিবলৈ) ইচ্ছা কৰো তেতিয়া তাৰ প্ৰতি আমি কওঁ– "হও", তেতিয়া (চকুৰ পলকতে সেইটো ৰূপায়ণৰ প্ৰক্ৰিয়া আৰম্ভ হয়, আৰু যথাসময়ত সেইটো) হৈ যায়।

পৰিচ্ছেদ - ৬

৪১ আৰু যিসকলে আল্লাহৰ পথত হিজৰত কৰে অত্যাচাৰিত হোৱাৰ পাছত, আমি অৱশ্যেই সেইসকলক প্ৰতিষ্ঠা কৰিম এই পৃথিৱীতেই (যেনে প্ৰথমতে মদীনাত আৰু তাৰ পিছত এই মক্কাতেই) সুন্দৰভাৱে (বিশেষ সন্মান আৰু মৰ্যাদাৰ সৈতে)। আৰু পৰকালৰ পুৰস্কাৰ নিশ্চয় আৰু ভাল, যদি সিহঁতে জানিব পাৰিলেহেঁতেন।

৪২ (এই ভাগ্যৱানসকল তেওঁলোক) যিসকলে অধ্যৱসায় কৰে আৰু নিজৰ প্ৰভুৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি থাকে।

৪৩ আৰু (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তোমাৰ আগেয়ে আমি মানুহৰ বাহিৰে অন্যক (ৰছুলৰূপে) পঠোৱা নাই যিসকলৰ ওচৰত আমি প্ৰত্যাদেশ দিছিলো; এতেকে তোমালোকে স্মৰণীয়-গ্ৰন্থপ্ৰাপ্তসকলক সোধা যদি তোমালোকে (মানুহকেই ৰছুল বনোৱা সম্বন্ধে) নাজানা,–

৪৪ (যিসকল আহিছিল) স্পষ্ট প্ৰমাণাৱলী আৰু যবুৰ (বা ঐশিক ধৰ্মগ্ৰন্থ) লৈ। আৰু (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তোমাৰ ওচৰত আমি অৱতাৰণ কৰিছো স্মাৰক-গ্ৰন্থ (বা কুৰআন), যাতে তুমি মানৱজাতিৰ ওচৰত সুস্পষ্ট কৰি দিব পাৰা যি সিহঁতৰ ওচৰত (আগৰ দিনত) অৱতীৰ্ণ হৈছিল, আৰু যাতে সেইসকলে চিন্তাও কৰিব পাৰে (এই কুৰআন সম্বন্ধে)।

৪৫ যিবিলাকে কুকৰ্মৰ (যেনে তোমাক হত্যা কৰাৰ) চক্ৰান্ত কৰে সিহঁতে তেন্তে (নিজকে) নিৰাপদ বোধ কৰেনে, যে (১) সিহঁতৰ কাৰণে আল্লাহে পৃথিৱীক ফাট কৰিব পাৰে (যেনেকুৱা পৃথিৱীয়ে ফালি গ্ৰাস কৰিছিল কাৰুন-ক); অথবা (২) সিহঁতৰ ওপৰত শাস্তি আহি পৰিব পাৰে এনেকুৱা দিশৰ

পৰা যি সিহঁতে ধাৰণাও কৰিব নোৱাৰে (যেনেকুৱা হৈছিল ফিৰআউন আৰু তাৰ সাঙ্গোপাঙ্গোৰ ওপৰত);

৪৬ নাইবা (৩) সিহঁতক তেওঁ ধৰিব পাৰে সিহঁতৰ চলা-ফুৰাৰ সময়ত (যেনে মদীনাত আহি মুছলিমক আক্ৰমণ কৰাত), তাৰ ফলত সিহঁত (শাস্তিৰ পৰা) নিষ্কৃতিপ্ৰাপ্ত নহব;–

৪৭ নাইবা (৪) সিহঁতক তেওঁ ধৰিব ভয়-ভীতি (তথা ক্ষয়-ক্ষতি) দি (যাৰ হেঁচাত সিহঁতে ক্ৰমাত ইছলাম গ্ৰহণ কৰি ল'ব)? গতিকে তোমালোকৰ প্ৰভু নিশ্চয়তো পৰম স্নেহময়, অফুৰন্ত ফলদাতা।

৪৮ ভাল কথা, সিহঁতে লক্ষ্য কৰা নাইনে আল্লাহে যি সৃষ্টি কৰিছে সেইসকলো বস্তুৰ প্ৰতি,– সেইবিলাকৰ ছায়া (পৰ্যন্ত) দোলে সোঁৱে আৰু বাওঁে আল্লাহৰ প্ৰতি ছিজদাৰনত হৈ (অৰ্থাৎ প্ৰতিটো সৃষ্ট বস্তুৰ ছাঁবোৰেও আল্লাহৰ বিধানত আনুগত্য দেখুৱায়), আৰু সিহঁতে (মাটিৰ ওপৰত চেপেটা হৈ পৰি) বিনয়াবনত হয়।

৪৯ আৰু আল্লাহৰ প্ৰতি **ছিজ্দা কৰে** জীৱজন্তুবিলাকৰ মাজত যিবিলাক আছে মহাকাশমণ্ডলত আৰু যিবিলাক আছে পৃথিৱীত, আৰু ফিৰিশ্তাসকলেও (তেনেকৈ ছিজ্দা কৰে), আৰু সিহঁতে অহংকাৰ নকৰে।

৫০ সিহঁতে সিহঁতৰ প্ৰভুক ভয় কৰে সিহঁতৰ ওপৰৰ পৰা (তেওঁৰ কৰ্তৃত্ব উপলব্ধি কৰি), আৰু যি সিহঁতক আদেশ কৰা হয় সিহঁতে সেইটো পালন কৰে (গতিকে তেওঁৰ আদেশ মানি লৈ এই আয়াত পঢ়াৰ বা শুনাৰ লগে লগে মানুহে যেন সত্যিই ছিজ্দা কৰে)।

পৰিচ্ছেদ - ৭

৫১ আৰু আল্লাহে কৈছে– "তোমালোকে (আৰব-পাৰস্য-ভাৰতবাসীৰ দৰে জোৰা মিলাই) দুজনকৈ উপাস্য গ্ৰহণ নকৰিবা; নিসন্দেহে তেঁও এজনমাত্ৰ উপাস্য; গতিকে মোক, কেৱল মোকেই তোমালোকে ভয় কৰিবা।"

৫২ আৰু মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীত যিকিবা আছে সেইবিলাক তেওঁৰেই, আৰু ধৰ্ম সদাই তেওঁৰ। তোমালোকে তেন্তে আল্লাহৰ বাহিৰে অইনক ভয়-শ্ৰদ্ধা কৰিবানে?

৫৩ আৰু তোমালোকে অনুগ্ৰহৰ যিবোৰ পাইছা সেই সকলো আল্লাহৰ পৰাই, আকৌ যেতিয়া দুখ-কষ্টই তোমালোকক পীড়া দিয়ে তেতিয়া (স্বভাৱতঃ) তেওঁৰ ওচৰতে তোমালোকে বিননি কৰা।

৫৪ তাৰ পাছত যেতিয়া তেঁও তোমালোকৰ পৰা দুখ-দুৰ্দশা দূৰ কৰি দিয়ে, তেতিয়া চোঁৱা, তোমালোকৰ এদলে নিজ প্ৰভুৰ সৈতে (কল্পিত) অংশী থিয় কৰায়,

৫৫ যাতে সিহঁতে অস্বীকাৰ কৰিব পাৰে (সেইবোৰ অনুগ্ৰহ) যি আমি সিহঁতক দিছিলো। (সেয়েহে সিহঁতক কোৱা হৈছে–) "এতেকে ভোগ কৰি লোৱা, শীঘ্ৰে কিন্তু তোমালোকে গম পাবা!"

৫৬ আৰু আমি সিহঁতক যি জীৱিকা দিছো তাৰ পৰা এটা অংশ সিহঁতে নিৰ্ধাৰিত কৰে সিহঁতৰ কাৰণে যিবিলাকৰ সম্বন্ধে সিহঁতে (একোৱেই) নাজানে। আল্লাহৰ কচম! তোমালোকক নিশ্চয় প্ৰশ্ন কৰা হ'ব যি (পুতলা-পূজা) তোমালোকে সাজি উলিয়াইছিলা সেইসম্বন্ধে।

৫৭ আৰু সিহঁতে আল্লাহত আৰোপ কৰে কন্যাসন্তান! সকলো মহিমা তেওঁৰেই। অথচ নিজৰ কাৰণে (পুত্ৰসন্তান) যি সিহঁতে কামনা কৰে।

৫৮ আৰু যেতিয়া সিহঁতৰ কোনোবাক সুসংবাদ দিয়া হয় কন্যাসন্তানৰ (জন্ম) সম্বন্ধে, তেতিয়া তাৰ মুখমণ্ডল কলা হৈ যায়, আৰু সি হয় অতি শোকাতুৰ।

৫৯ সি স্বজাতিৰ পৰা নিজকে লুকুৱাই ৰাখে তাক (কন্যাসন্তান জন্মৰ) যি সংবাদ দিয়া হৈছে তাৰ গ্লানিৰ কাৰণে! (তাৰ চিন্তা-ভাৱনা হয়–) সি ইয়াক ৰাখিবনে হীনতা সত্বেও, নতুবা তাক (জীৱন্তে) পুতি পেলাব মাটিৰ তলত? সিহঁতে যি সিদ্ধান্ত কৰে সেইটো নিকৃষ্ট নহয়নে?

৬০ যিবিলাকে পৰকালত বিশ্বাস নক'ৰে সিহঁতৰ গুণবত্তা নিকৃষ্ট; আৰু আল্লাহৰ হৈছে সৰ্বোন্নত গুণাৱলী। আৰু তেওঁ হৈছে মহাশক্তিশালী, পৰম জ্ঞানী।

পৰিচ্ছেদ - ৮

৬১ আৰু আল্লাহে যদি মানুহক ধৰিলেহেঁতেন সিহঁতৰ অন্যায় আচৰণৰ কাৰণে তেন্তে তেওঁ ইয়াৰ ওপৰত কোনো জীৱজন্তুকেই (জীয়াই) নাৰাখিলেহেঁতেন, কিন্তু তেওঁ সিহঁতক অৱকাশ দি থাকে এটি নিৰ্দিষ্ট কাললৈকে (যেন সিহঁতে নিজৰ জীৱন সংশোধনৰ যথেষ্ট সময়-সুযোগ পায়); সেই কাৰণে যেতিয়া সিহঁতৰ (প্ৰাণত্যাগৰ) মিয়াদ আহি যায় তেতিয়া সিহঁতে মাত্ৰ কেইঘন্টামানৰ কাৰণেও (তাক) পিছুৱাই দিব নোৱাৰে, আৰু আগুৱায়ো আনিব নোৱাৰে।

৬২ আৰু সিহঁতে আল্লাহতে আৰোপ কৰে (কন্যাসন্তান) যি সিহঁতে (নিজৰ ক্ষেত্ৰত) অপছন্দ কৰে, আৰু সিহঁতৰ জিভাই মিছাকথা ৰচনা কৰে যে (এই দুনিয়াৰ সকলো) ভাল বিষয়বস্তু সিহঁতৰ কাৰণেই। সন্দেহ নাই যে সিহঁতৰ কাৰণে ৰৈছে (দুযখৰ) জুই, আৰু নিসন্দেহে সিহঁতে (তাতে) পৰিত্যক্ত হ'বই।

৬৩ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) আল্লাহৰ কচম! আমি নিশ্চয় তোমাৰ আগতে (পৃথিৱীৰ সকলো) জাতিসমূহৰ ওচৰত ৰছুল পঠিয়াইছিলো, কিন্তু চয়তানে সিহঁতৰ (অশোভন) ক্ৰিয়া-কলাপ সিহঁতৰ ওচৰত শোভনীয় কৰি দেখুৱাইছিল; সেইহেতু সি আজি সিহঁতৰ মুৰব্বী; আৰু সিহঁতৰ বাবে (নিৰ্ধাৰিত) ৰৈছে মৰ্মন্তুদ শাস্তি।

৬৪ আৰু তোমাৰ ওচৰত আমি এই গ্ৰন্থ (—কুৰআন) পঠোৱা নাই এই কাৰণৰ বাহিৰে যে তুমি সিহঁতৰ ওচৰত সুস্পষ্টভাৱে বৰ্ণনা কৰিবা যি বিষয়ত সিহঁতে মতভেদ কৰে, আৰু (এইখন) এটি পথনিৰ্দেশ আৰু কৰুণা সেই লোকসকলৰ কাৰণে যিসকলে বিশ্বাস কৰে।

৬৫ আৰু আল্লাহে আকাশৰ পৰা বৰষুণ বৰ্ষায়, আৰু সেইয়াৰে তেওঁ পৃথিৱীক জীৱন্ত কৰে তাৰ মৃত্যুৰ পাছত। নিসন্দেহে ইয়াত যথাৰ্থ নিদৰ্শন ৰৈছে সেই লোকসকলৰ কাৰণে যিসকলে (আল্লাহৰ বাণী) শুনে।

পৰিচ্ছেদ - ৯

৬৬ আৰু নিসন্দেহে গবাদি পশুৰ মাজত তোমালোকৰ কাৰণেতো শিক্ষণীয় বিষয় ৰৈছে। আমি তোমালোকক পান কৰাও (পুষ্টিকৰ পানীয়) যি ৰৈছে সিহঁতৰ পেটৰ মাজত— গোবৰ আৰু ৰক্তৰ মাজৰ পৰা— খাঁটি গাখীৰ, পানকাৰীসকলৰ কাৰণে সুস্বাদু।

৬৭ আৰু খাজুৰগছৰ আৰু আঙুৰ-লতাৰ ফলৰ পৰা— তোমালোকে সিবিলাকৰ পৰা পোৱা মদিৰা আৰু উত্তম খাদ্যবস্তু। নিসন্দেহে ইয়াত প্ৰকৃত নিদৰ্শন ৰৈছে বুদ্ধি-বিবেচনা প্ৰয়োগ কৰে এনে লোকসকলৰ কাৰণে।

৬৮ আৰু তোমাৰ প্ৰভুৱে মৌমাখিক প্ৰত্যাদেশ (বা অনুভূতি) দিলে— "(মৌৰস মজুত কৰাৰ কাৰণে) ঘৰবোৰ (যথা মৌচাক্) তৈয়াৰী কৰা পাহাৰৰ মাজত আৰু গছৰ মাজত আৰু সিহঁতে (—লোকসকলে) যি ঘৰ তৈয়াৰী কৰে তাতে,—

৬৯ "তাৰ পাছত প্ৰত্যেক ফলৰ (আৰু ফুলৰ) পৰা (মকৰন্দ) খোৱা, তাৰ পাছত (মৌচাকত মধুসঞ্চয়ৰ নিমিত্তে মক্ষীৰাণীৰ পিনে ফেৰত আহিবলৈ) তোমাৰ প্ৰভুৰ (নিৰ্দেশিত) বাট অনুসৰণ কৰা সুগম কৰা পথত।" সিবিলাকৰ পেটৰ পৰা ওলাই আহে এটি পানীয়, বিচিত্ৰ যাৰ বৰ্ণ, য'ত ৰৈছে মানুহৰ কাৰণে ৰোগমুক্তি। নিসন্দেহে ইয়াত নিশ্চিত নিদৰ্শন ৰৈছে চিন্তা কৰে তেনে লোকসকলৰ কাৰণে।

৭০ আৰু আল্লাহেই তোমালোকক সৃষ্টি কৰিছে, তাৰ পাছত তেওঁ তোমালোকৰ মৃত্যু ঘটায়। আৰু তোমালোকৰ মাজৰ কোনো কোনোবাক (বহু বছৰ জীয়াই ৰাখি) অনা হয় বয়সৰ অধমতম দশালৈ, যাৰ ফলত জ্ঞানলাভৰ পাছত (বুঢ়া-কালত) সি একোৱেই নাজানা হয়। নিসন্দেহে আল্লাহ সৰ্বজ্ঞাতা, কৰ্মক্ষম।

পৰিচ্ছেদ - ১০

৭১ আৰু আল্লাহে তোমালোকৰ কাৰোবাক আন কাৰোবাৰ ওপৰত জীৱনোপকৰণৰ বিষয়ত প্ৰাধান্য দিছে। তাৰ পাছত যিসকলক প্ৰাধান্য দিয়া হৈছে সিহঁতে নিজৰ জীৱনোপকৰণ নিদিয়ে সিহঁতৰ সোঁহাতে (দাসদাসীৰূপে) ধৰি-ৰাখাবিলাকক, জানোচা এইবিলাক এই বিষয়ত (সিহঁতৰ) সমান হৈ যায়। তেন্তে আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ সিহঁতে অস্বীকাৰ কৰিছেনে?

৭২ আৰু আল্লাহে তোমালোকৰ কাৰণে তোমালোকৰ মাজৰে পৰা সঙ্গিনীবিলাক সৃষ্টি কৰিছে আৰু তোমালোকৰ সঙ্গিনীবিলাকৰ পৰাই তোমালোকৰ নিমিত্তে দিছে সন্তান-সন্ততি আৰু নাতি-নাতিনী, আৰু তোমালোকৰ (ভোগৰ কাৰণে) জীৱিকা দান কৰিছে উত্তম বিষয়বস্তুৰ পৰা। তথাপি সিহঁতে মিছাতে (অৰ্থাৎ মিছা দেৱ-দেৱীত) বিশ্বাস কৰেনে, আৰু আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ-সামগ্ৰীত সিহঁতেই বুজি অবিশ্বাস কৰে?—

৭৩ আৰু সিহঁতে উপাসনা কৰে আল্লাহক এৰি সেইবোৰক যিবিলাকে অলপমানও ক্ষমতা নাৰাখে মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ পৰা অহা ৰিযেকৰ ওপৰত, আৰু সিহঁতে (নিজক বা অন্যক সাহায্য কৰাৰ) কোনো ক্ষমতা নাৰাখে।

৭৪ এতেকে আল্লাহৰ লগত কোনো সদৃশ স্থিৰ নকৰিবা। নিসন্দেহে আল্লাহে জানে আৰু তোমালোকে নাজানা (যে পৌত্তলিকতা অলীক কল্পনা)।

৭৫ আল্লাহে উপমা দিছে আনৰ অধিকাৰভুক্ত এজন দাসৰ (যি দেৱ-দেৱীৰ গোলাম হৈ গৈছে)— কোনো বিষয়ৰ ওপৰত সি (—সেই কল্পিত দেৱতা) ক্ষমতা নাৰাখে, আৰু (মুহাম্মদ-ছাঃ-ৰ নিচিনা) এনে এক ব্যক্তিৰ যাক আমাৰ পৰা উত্তম জীৱিকা দি আমি ভৰণ-পোষণ কৰিছো, গতিকে তেওঁ তাৰ পৰা গোপনে আৰু প্ৰকাশ্যে খৰচ কৰে। সিহঁতে (—দেৱ-দেৱীৰ গোলামগোষ্ঠী আৰু বিশ্বজগতৰ ৰজা-বাদচাহ) সমান সমাননে? সকলো প্ৰশংসা আল্লাহৰ। কিন্তু সিহঁতৰ অধিকাংশই নাজানে।

৭৬ আল্লাহে আৰু উপমা দিছে দুজন লোকৰ— সিহঁতৰ এজন বোবা (মূৰ্তিপূজক, যাৰ নিজৰ কোনো মাত নাই), কোনো কিছুতেই সি ক্ষমতা নাৰাখে, সি তাৰ মালিকৰ ওপৰত এটি বোজা, তাক য'লৈকে পঠোৱা নহওক লাগে সি ভাল একোৱেই আনিব নোৱাৰে। সি আৰু (মুহাম্মদ-ছাঃ-ৰ নিচিনা) সেই ব্যক্তি যিজনে ন্যায়বিচাৰৰ নিৰ্দেশ দিয়ে, আৰু নিজে ৰৈছে সঠিক পথত,— (এই দুজন) সমান সমান হ'ব পাৰেনে?

পৰিচ্ছেদ - ১১

৭৭ আৰু মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ ৰহস্য (সম্বন্ধে জ্ঞান) আল্লাহৰ। আৰু (সত্যৰ জয় তথা অসত্যৰ লয় হোৱাৰ) সেই ঘড়ীঘন্টাৰ বিষয় চকুৰ পচাৰতেই বা তাত কৈয়ো নিকটতৰ নহয় জানো! নিসন্দেহে আল্লাহ সকলো বিষয়ৰ ওপৰত সৰ্বশক্তিমান।

৭৮ আৰু আল্লাহে তোমালোকক নিৰ্গত কৰিছে তোমালোকৰ মাহঁতৰ গৰ্ভৰ পৰা, তোমালোকে (তেতিয়া) একোৱেই নাজানিছিলা; আৰু তোমালোকৰ কাৰণে (জন্মৰ পাছৰ পৰা জ্ঞান আহৰণৰ নিমিত্তে) তেওঁ দিছে শ্ৰৱণশক্তি আৰু দৃষ্টিশক্তি আৰু অন্তঃকৰণ, যাতে তোমালোকে (তেওঁৰ প্ৰতি) কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ কৰা।

৭৯ সিহঁতে পক্ষীবিলাকৰ ফালে লক্ষ্য কৰা নাইনে আকাশৰ শূণ্যগৰ্ভত ভাসমান অৱস্থাত? আল্লাহৰ বাহিৰে অইন কোনেও ইবিলাকক ধৰি নাৰাখে। নিসন্দেহে ইয়াত প্ৰকৃততে নিদৰ্শন ৰৈছে বিশ্বাস কৰে এনে লোকসকলৰ কাৰণে (যিসকলে বুজিব পাৰে যে আল্লাহে যিকোনো মুহূৰ্ততে শাস্তি আপতিত কৰিব পাৰে)।

৮০ আৰু আল্লাহে তোমালোকৰ বাৰীঘৰত তোমালোকৰ কাৰণে আবাসস্থল বনাইছে, আৰু গোবাদি পশুৰ চামৰাৰ পৰা তোমালোকৰ কাৰণে (তম্বু) ঘৰ বনাইছে যিটো তোমালোকৰ যাত্ৰাৰ দিনত (অলৈ-তলৈ লৈ যাবলৈ) লঘু বোধ কৰা আৰু তোমালোকৰ অৱস্থানৰ দিনতো, আৰু সিহঁতৰ পচম আৰু সিহঁতৰ নোমাল চামৰা আৰু সিহঁতৰ চুলিৰ পৰা ৰৈছে গৃহস্থালি বস্তু আৰু কিছুকালৰ কাৰণে উপভোগসামগ্ৰী।

৮১ আৰু তেওঁ যি (গছ-গছনি, পাহাৰ-পৰ্বত আৰু মেঘমালা) সৃষ্টি কৰিছে তাৰ পৰা আল্লাহে তোমালোকৰ কাৰণে বনাইছে ছায়া, আৰু পাহাৰৰ মাজত (গুহাৰ ভিতৰত) তোমালোকৰ কাৰণে তেওঁ বনাইছে আশ্ৰয়স্থলবোৰ, আৰু তোমালোকক তেওঁ ব্যৱস্থা কৰিছে সাজ-পোছাক যিয়ে তোমালোকক ৰক্ষা কৰে (জাৰ আৰু) গৰমৰ পৰা, আৰু বৰ্মবিলাক যি (আঘাতৰ পৰা) তোমালোকক ৰক্ষা কৰে তোমালোকৰ যুদ্ধ-বিগ্ৰহত। এইদৰে তেওঁ তোমালোকৰ প্ৰতি তেওঁৰ অনুগ্ৰহ পৰিপূৰ্ণ কৰিছে যাতে তোমালোকে আত্মসমৰ্পণ কৰা।

৮২ কিন্তু যদি সিহঁতে (অবিশ্বাসত) ফিৰি যায় তেন্তে (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তোমাৰ ওপৰততো দায়িত্ব হৈছে স্পষ্টভাৱে পৌছাই দিয়া।

৮৩ সিহঁতে (—মানৱসমাজে) আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ চিনিব পাৰে, তথাপি সিহঁতে (সেই অনুগ্ৰহবিলাকৰ মূল উৎস যে কুৰআন) সেইটো অস্বীকাৰ কৰে, আৰু সিহঁতৰ অধিকাংশই (ইছলামৰ প্ৰতি) অবিশ্বাসী।

পৰিচ্ছেদ - ১২

৮৪ আৰু (ৰোজ কিয়ামতৰ) সেইদিনা আমি প্ৰত্যেক জাতিৰ পৰা এক একজন সাক্ষী (তথা পয়গম্বৰ) থিয় কৰাম, তেতিয়া যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰিছিল সিহঁতক (কৈফিয়ৎ দিয়াৰ) অনুমতি দিয়া নহ'ব, আৰু সিহঁতক ক্ষমা-প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ দিয়া নহ'ব (কিয়নো পাৰ্থিৱ জীৱনত পৰ্যাপ্ত সময়-সুযোগ দিয়া সত্বেও সিহঁতে ইয়াৰ অপব্যৱহাৰ কৰিছিল)।

৮৫ আৰু যিবিলাকে অন্যায় আচৰণ কৰিছে সিহঁতে যেতিয়া (দুযখৰ আসন্ন) শাস্তি দেখিবলৈ পাব তেতিয়া সিহঁতৰ পৰা সেইটো লাঘব কৰা নহ'ব, আৰু সিহঁতক অৱসৰো দিয়া নহ'ব।

৮৬ আৰু যিবিলাকে (আল্লাহৰ সৈতে) অংশী থিয় কৰাইছিল সিহঁতে যেতিয়া সিহঁতৰ দেৱতাবোৰক দেখিবলৈ পাব তেতিয়া সিহঁতে ক'ব— "আমাৰ প্ৰভু! এইবিলাকেই আমাৰ দেৱতা যিবিলাকক আমি পূজা কৰিছিলো তোমাক এৰি দি।" তেতিয়া সিহঁতে (—সেই দেৱতাবিলাকে) সিহঁতৰ ফালে (দোষাৰোপৰ) কথাটো ওলটাই মাৰিব— "নিসন্দেহে তোমালোকেই বাস্তৱে মিথ্যাবাদী!"

৮৭ আৰু সিহঁতে (—সেই দুয়ো গোষ্ঠীয়ে) সেইদিনা আল্লাহৰ ওপৰত আত্মসমৰ্পণত হাওলি পৰিব, আৰু সিহঁতে যিবিলাক (পূজাপাৰ্বণ) উদ্ভাৱন কৰিছিল সেইবোৰ সিহঁতৰ পৰা বিদায় ল'ব।

৮৮ যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে আৰু আল্লাহৰ পথৰ পৰা (মানুহক) ফিৰাই ৰাখে, আমি (সিহঁতৰ নিজ অবিশ্বাসৰ বাবে প্ৰাপ্য) শাস্তিৰ উপৰিও (আনক ভ্ৰান্তপথত চলোৱাৰ কাৰণে) সিহঁতৰ নিমিত্তে শাস্তি বঢ়াই দিম, যেহেতু সিহঁতে অশান্তি সৃষ্টি কৰিছিল।

৮৯ আৰু (কিয়ামতৰ) সেইদিনা আমি প্ৰত্যেক জাতিৰ মাজত থিয় কৰাম সিহঁতৰ মাজৰ পৰা সিহঁতৰ উপৰত এক একজন সাক্ষী, আৰু (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তোমাক আমি আনিম এজন সাক্ষীৰূপে এইবিলাকৰ ওপৰত (অৰ্থাৎ এই আৰববাসী তথা দুনিয়াৰ আন বাসিন্দাসকলৰ ওপৰত)। আৰু তোমাৰ ওচৰত আমি অৱতাৰণ কৰিছো ধৰ্মগ্ৰন্থ (যেনে— কুৰআন) সকলো বিষয়ৰ সুস্পষ্ট ব্যাখ্যাস্বৰূপ আৰু পথনিৰ্দেশ আৰু কৰুণা আৰু মুছলিমসকলৰ কাৰণে (পৰম সাফল্যৰ) সুসংবাদস্বৰূপ।

পৰিচ্ছেদ - ১৩

৯০ নিসন্দেহে আল্লাহে নিৰ্দেশ দিছে (১) ন্যায়পৰায়ণতাৰ, আৰু (২) সদ্আচৰণৰ আৰু (৩) আত্মীয়স্বজনক দান-দক্ষিণা কৰাৰ; আৰু তেওঁ নিষেধ কৰিছে (১) অশালীনতা আৰু (২) দুষ্কৃতি আৰু (৩) বিদ্ৰোহাচৰণ। তেওঁ তোমালোকক উপদেশ দিছে (এনেবিধ বিধি-নিষেধ সম্বন্ধে) যেন তোমালোকে মনোযোগ দিয়া।

৯১ আৰু আল্লাহৰ অঙ্গীকাৰ পূৰণ কৰা যেতিয়া তোমালোকে (আল্লাহৰ লগত বা আল্লাহৰ নাম লৈ মানুহৰ সৈতে) কোনো অংগীকাৰ কৰি থাকা, আৰু প্ৰতিজ্ঞাসমূহ ভঙ্গ নকৰিবা সেইসমূহৰ দৃঢ়ীকৰণৰ পাছত, কিয়নো তোমালোকে (প্ৰতিজ্ঞাবদ্ধ হওঁতে) আল্লাহক তোমালোকৰ মাজত জামিন কৰিছা। নিসন্দেহে আল্লাহে জানে যি তোমালোকে কৰিছা।

৯২ আৰু সেইজনীৰ নিচিনা নহ'বা যি তাইৰ সূতা খুলি পেলায় টুকুৰা টুকুৰ কৰি তাক মজবুত কৰি লোৱাৰ পাছত। তোমালোকৰ শপথসমূহক

তোমালোকৰ মাজত ছলনাৰ কাৰণে তোমালোকে ব্যৱহাৰ কৰিছা যেন (তোমালোকৰ) এক জাতি অন্য জাতিতকৈ ক্ষমতাশীল হ’ব পাৰে। আল্লাহে অৱশ্যেই ইয়াৰ (অৰ্থাৎ এই সূতা বোৱা আৰু খোলাৰ উপমাৰ) দ্বাৰা তোমালোকক পৰীক্ষা কৰিছে (যেন তোমালোক হুছিয়াৰ হ’ব পাৰা); আৰু যেন কিয়ামতৰ দিনা তোমালোকৰ ওচৰত সুস্পষ্ট কৰিব পাৰে (আল্লাহৰ বাণীৰ সত্যতা সম্পৰ্কে) যি বিষয়ত তোমালোকে মতভেদ কৰিছিলা।

৯৩ আৰু আল্লাহে যদি ইচ্ছা কৰিলেহেঁতেন (নিজৰ ইচ্ছা লোকৰ ওপৰত চপাই দিবলৈ) তেন্তে তেওঁ নিশ্চয় তোমালোকক (সকলোকে) এক জাতিভুক্ত কৰি দিলেহেঁতেন, কিন্তু তেওঁ পথহাৰা হ’বলৈ দিয়ে যাকে ইচ্ছা কৰে, আৰু যাকে ইচ্ছা কৰে সৎপথত চলায়। আৰু তোমালোকক অৱশ্যেই সোধা হ’ব যি তোমালোকে কৰি গৈছিলা সেইসম্বন্ধে।

৯৪ আৰু তোমালোকৰ শপতবিলাক তোমালোকৰ মাজত ছলনাৰ কাৰণে ব্যৱহাৰ নকৰিবা, জানোচা (তোমালোকৰ) ভৰি পিচলি যায় সেইখন সুপ্ৰতিষ্ঠিত হোৱাৰ পাছত, আৰু (ইয়াৰ ফলত) তোমালোকে বেয়াৰ সোৱাদ গ্ৰহণ কৰিবা যিহেতু তোমালোক আল্লাহৰ পথৰ পৰা উভতি গৈছা; আৰু তোমালোকৰ কাৰণে ৰৈছে কঠোৰ শাস্তি।

৯৫ আৰু তোমালোকে আল্লাহৰ অঙ্গীকাৰক অলপ মূল্যত বিনিময় নকৰিবা। নিসন্দেহে যি (পুৰস্কাৰ) আল্লাহৰ ওচৰত ৰৈছে সেইটোহে তোমালোকৰ কাৰণে শ্ৰেষ্ঠ, যদি তোমালোকে (তাক) জানা।

৯৬ যি (পাৰ্থিৱ সম্পদ) তোমালোকৰ ওচৰত ৰৈছে সি (অচিৰেই) নিঃশেষ হৈ যাব, আৰু যি আল্লাহৰ ওচৰত আছে সি চিৰস্থায়ী। আৰু যিসকলে অধ্যৱসায় কৰি থাকে তেওঁলোকৰ পাৰিশ্ৰমিক আমি অৱশ্যেই প্ৰদান কৰিম তেওঁলোকে যি (সৎকৰ্ম) কৰি গৈছে তাৰ শ্ৰেষ্ঠ প্ৰতিদানৰূপে।

৯৭ পুৰুষ অথবা নাৰীৰ মাজৰ যি কোনোবাই সৎকৰ্ম কৰে, আৰু সি মুমিন হয়, তাক তেন্তে আমি নিশ্চয় জীৱন ধাৰণ কৰিবলৈ দিম সুন্দৰ জীৱনত, আৰু এইসকলৰ পাৰিশ্ৰমিক আমি অৱশ্যেই এওঁলোকক প্ৰদান কৰিম এওঁলোকে যি (সৎকৰ্ম) কৰি গৈছে তাৰ শ্ৰেষ্ঠ প্ৰতিদানৰূপে।

৯৮ গতিকে যেতিয়া তোমালোকে কুৰআন পাঠ কৰিবা তেতিয়া (ইয়াৰ মৰ্ম বুজাৰ বাবে) আল্লাহৰ ওচৰত আশ্ৰয় বিচাৰিবা ভ্ৰষ্ট চয়তানৰ (প্ৰৰোচনাৰ) পৰা।

৯৯ নিসন্দেহে সি (চয়তান)– তাৰ কোনো আধিপত্য নাই তেওঁলোকৰ ওপৰত যিসকলে (আল্লাহৰ প্ৰতি আন্তৰিকতাৰে) ঈমান আনিছে আৰু নিজৰ প্ৰভুৰ ওপৰতেই নিৰ্ভৰ কৰিছে।

১০০ তাৰ আধিপত্য কেৱল সিহঁতৰ ওপৰতেহে যিবিলাকে তাকে বন্ধু বনাইছে, আৰু সেই লোকবিলাকৰ ওপৰত যিবিলাকে তেওঁৰ (–আল্লাহৰ) লগত অংশী থিয় কৰায়।

পৰিচ্ছেদ - ১৪

১০১ আৰু যেতিয়া আমি বদলি কৰি আনো (কুৰআনৰ উন্নত মানৰ) এটি আয়াত (পুৰণিকলীয়া ধৰ্মগ্ৰন্থৰ) অন্য আয়াতৰ ঠাইত– আৰু আল্লাহে ভাল জানে যি তেওঁ অৱতাৰণ কৰিছে, সিহঁতে কয়– “নিসন্দেহে তুমি এজন জালিয়াত।” কিন্তু সিহঁতৰ অধিকাংশই নাজানে (যে তুমি লিখা-পঢ়া শিকা নাই বুলি পূৰ্বৱৰ্তী গ্ৰন্থৰ পৰা বক্তব্য উদ্ধৃত কৰা তোমাৰ পক্ষে সম্ভৱ নহয়)।

১০২ তুমি কোৱাঁ, ৰুহুল কুদুছে (অৰ্থাৎ জিব্ৰীলে) তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা সত্যৰ সৈতে এইটো অৱতাৰণ কৰিছে যেন তেওঁ (ধৰ্মপৰায়ণতাত) দৃঢ়প্ৰতিষ্ঠিত কৰিব পাৰে সেইসকলক যিসকলে ঈমান আনিছে; আৰু পথনিৰ্দেশ তথা সুসংবাদৰূপে মুছলিমসকলৰ কাৰণে।

১০৩ আৰু আমি অৱশ্যেই জানো যে সিহঁতে কয়– “নিসন্দেহে তেওঁকতো কোনো এজন মানুহে (পূৰ্বৱৰ্তী গ্ৰন্থৰ পৰা) শিকাই আছে।” ইহঁতে যিজনৰ প্ৰতি ইঙ্গিত কৰে তাৰ ভাষা বিদেশী, অথচ এয়া পৰিষ্কাৰ আৰবী ভাষা (গতিকে ভিন্‌দেশীয় ভাষা কৰোঁতাৰ পক্ষে মনোৰম আৰবী ভাষাত কুৰআন ৰচনা কৰা কেতিয়াও সম্ভৱপৰ নহয়)।

১০৪ নিসন্দেহে যিবিলাকে আল্লাহৰ বাণীসমূহত বিশ্বাস নকৰে আল্লাহে সিহঁতক পথ নেদেখুৱাব, আৰু সিহঁতৰ কাৰণে (নিৰ্ধাৰিত) ৰৈছে মৰ্মন্তুদ শাস্তি।

১০৫ বাস্তৱতে অকল সিহঁতেই মিথ্যা উদ্ভাৱন কৰে যিবিলাকে আল্লাহৰ বাণীসমূহত বিশ্বাস নকৰে, আৰু সিহঁত নিজেই হৈছে মিথ্যাবাদী।

১০৬ যি আল্লাহত অবিশ্বাস পোষণ কৰে তাৰ বিশ্বাস স্থাপনৰ পাচত,– তাৰ বাহিৰে যি (চৰম অত্যাচাৰত কাহিল হৈ অবিশ্বাসসূচক কথা ক’বলৈ) বাধ্য হয়, অথচ তাৰ হৃদয় (আল্লাহৰ প্ৰতি) ঈমানত অবিচলিত থাকে– কিন্তু তাৰ ক্ষেত্ৰত যি অবিশ্বাসৰ কাৰণে (তাৰ) বক্ষ প্ৰসাৰিত কৰে, সিহঁতৰ ওপৰতেই (আহিব) আল্লাহৰ ক্ৰোধ, আৰু সিহঁতৰ কাৰণে ৰৈছে কঠোৰ শাস্তি।

১০৭ এইটো এই কাৰণেই যে সিহঁতে এই দুনিয়াৰ জীৱনক পৰকালতকৈও বেছি ভাল পায়, আৰু এই কাৰণেই যে আল্লাহে অবিশ্বাসী সম্প্ৰদায়ক পথ নেদেখুৱায়।

১০৮ ইহঁতেই সিহঁত যিবিলাকৰ হৃদয়ৰ ওপৰত আৰু যিবোৰৰ কাণৰ ওপৰত আৰু যিহঁতৰ চকুৰ ওপৰত আল্লাহে মোহৰ মাৰি দিছে, আৰু সিহঁত নিজেই হৈছে (সত্যৰ প্ৰতি) বেখেয়াল।

১০৯ কোনো সন্দেহ নাই যে পৰকালত সিহঁত নিজেই হ’ব ক্ষতিগ্ৰস্ত।

১১০ তাৰ পাছত তোমাৰ প্ৰভু নিশ্চয়– যিসকলে (মক্কাৰ পৰা মদীনালৈ) হিজৰত কৰিছিল নিৰ্যাতিত হোৱাৰ পাছত, তাৰ পিছত (ইছলামৰ বাবে) জিহাদ কৰে আৰু অধ্যৱসায় চলায়– নিসন্দেহে তোমাৰ প্ৰভু ইয়াৰ পাছত অৱশ্যেই (ভুলভ্ৰান্তিৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

পৰিচ্ছেদ - ১৫

১১১ (শেষ বিচাৰৰ) সেইদিনা প্ৰত্যেক সত্ত্বাই নিজৰ আত্মাৰ কাৰণে ওকালতি কৰি আহিব, আৰু প্ৰত্যেক সত্ত্বাকে পূৰা প্ৰাপ্য দিয়া হ'ব যি সি কৰিছিল তাৰ কাৰণে, আৰু (কৰ্মফল দিয়াৰ বেলিকা) সেইবিলাকৰ প্ৰতি অন্যায় কৰা নহ'ব।

১১২ আৰু আল্লাহে এটি উপমা এৰিছে ঃ এখন নগৰ (যেনে মক্কা নগৰী) যি (প্ৰথমে) নিৰাপদ শান্তিপূৰ্ণ আছিল, ইয়াৰ জীৱিকা সকলো ফালৰ পৰা প্ৰচুৰ পৰিমাণে তালৈ আহিছিল; তাৰ পাছত আল্লাহৰ অনুগ্ৰহাৱলীসম্বন্ধে সেইখন (নগৰ) অকৃতজ্ঞ হ'ল; (মুহাম্মদ-ছাঃ-ক প্ৰত্যাখ্যান কৰি) সেইবোৰে যি (অন্যায়) কৰি চলিছিল সেইকাৰণে আল্লাহে তাক সোৱাদ লবলৈ দিলে (সাত বছৰব্যাপী) ক্ষুধাৰ আবৰণেৰে আৰু আতঙ্কৰে।

১১৩ আৰু অৱশ্যে সিহঁতৰ ওচৰলৈ সিহঁতৰ মাজৰে পৰা এজন ৰছুল (যেনে মুহাম্মদ-ছাঃ) আহিছিলে, কিন্তু সিহঁতে তেওঁৰ প্ৰতি মিথ্যাৰোপ কৰিলে, গতিকে শাস্তিয়ে সিহঁতক ধৰিলে যেতিয়া সিহঁত আছিল অন্যায়কাৰী।

১১৪ এতেকে তোমালোকে আহাৰ কৰা আল্লাহে তোমালোকক যিবোৰ বৈধ পৱিত্ৰ ৰিযেক দিছে তাৰ পৰা, আৰু আল্লাহৰ অনুগ্ৰহাৱলীৰ বাবে কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰা যদি তোমালোকে তেওঁকেই উপাসনা কৰি থাকা।

১১৫ নিসন্দেহে তেওঁ তোমালোকৰ কাৰণে অবৈধ কৰিছে যি (আপোনা-আপুনি) মৰি গৈছে, আৰু (নিগৰি পৰা) তেজ, আৰু গাহৰিৰ মঙহ, আৰু যি বধ কৰা হৈছে তাৰ ওপৰত আল্লাহৰ বাহিৰে অইনৰ নামত; কিন্তু যি কোনোবা হেচাত পৰিছে, অবাধ্য নহৈ বা মাত্ৰা নেৰি, তেন্তে আল্লাহ নিসন্দেহে (দোষ-ত্ৰুটিৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

১১৬ নিসন্দেহে যিহেতু তোমালোকৰ জিভা মিছা কোৱাতেই পটু, সেই কাৰণে তোমালোকে নকবা— "এইটো বৈধ আৰু এইটো অবৈধ"— আল্লাহৰ নামত মিছা (বিধি-নিষেধ) আৰোপ কৰি। নিসন্দেহে যিবিলাকে আল্লাহৰ নামত মিছা ৰচনা কৰে সিহঁতে সফলকাম নহ'ব।

১১৭ (এনেকুৱা মিছলীয়া ধৰ্মনেতাৰ কাৰণে ৰৈছে) সামান্য সুখ-সম্ভোগ, আৰু সিহঁতৰ কাৰণে (অপেক্ষা কৰিছে) মৰ্মন্তুদ শাস্তি।

১১৮ আৰু যিবিলাকে ইহুদী মত পোষণ কৰে সিহঁতৰ নিমিত্তে যি আমি অবৈধ কৰিছিলো সি ইতিপূৰ্বে তোমাৰ ওচৰত আমি বৰ্ণনা কৰিছো; আৰু সিহঁতৰ প্ৰতি আমি কোনো অন্যায় কৰা নাই, বৰং সিহঁতে নিজৰে প্ৰতি অন্যায় কৰিছিল।

১১৯ ইয়াৰ পাছতো নিসন্দেহে তোমাৰ প্ৰভুৱে— যিবিলাকে অজ্ঞানতা বশতঃ পাপ কৰে, আৰু তাৰ পাছত (অনুতপ্ত হৈ সৎপথলৈ) ফিৰি আহে আৰু সৎকৰ্ম কৰে, সিহঁতৰ কাৰণে তোমাৰ প্ৰভু নিশ্চয় ইয়াৰ পাছতো (পদস্খলনৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

পৰিচ্ছেদ - ১৬

১২০ নিসন্দেহে ইব্ৰাহীম (আঃ) আছিল এক (মহান) সম্প্ৰদায় (আৰু বিশ্বাসীগোষ্ঠীৰ পিতৃপুৰুষ), আল্লাহৰ অনুগত, (ধৰ্মবিশ্বাসত) একনিষ্ঠ। আৰু তেওঁ বহুখোদাবাদীবিলাকৰ অন্তৰ্ভুক্ত হোৱা নাছিল,—

১২১ (তেওঁ আছিল) তেওঁৰ (—আল্লাহৰ) অনুগ্ৰহাৱলীৰ কাৰণে কৃতজ্ঞ। তেওঁ (—আল্লাহে) তেওঁক (ৰছুলৰূপে) নিৰ্বাচিত কৰিছিলে আৰু তেওঁক পৰিচালিত কৰিছিলে সঠিক বাটেদি।

১২২ আৰু আমি তেওঁক দুনিয়াত কল্যাণ দিছিলো; আৰু তেওঁ পৰকালতো নিশ্চয় হৈছে সাধুপুৰুষসকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত।

১২৩ (হে নবী!) ইয়াৰ পাছত আমি তোমাৰ ওচৰত প্ৰত্যাদেশ দিছিলো এই বুলি ঃ "একনিষ্ঠ ইব্ৰাহীমৰ ধৰ্মমতৰ (অৰ্থাৎ ইছলামৰ) অনুসৰণ কৰা; আৰু তেওঁ বহুখোদাবাদী-বিলাকৰ অন্তৰ্ভুক্ত নাছিল।"

১২৪ নিসন্দেহে (সপ্তাহৰ শনিবাৰে) ছাব্বাতৰ (কৰ্মবিৰতি আৰু আল্লাহৰ উপাসনাৰ) নিয়ম ধাৰ্য কৰা হৈছিল কেৱল সিহঁতৰ কাৰণে (যেনে ইহুদী আৰু খ্ৰীষ্টানবিলাকৰ কাৰণে) যিবিলাকে এই সম্বন্ধে মতভেদ কৰিছিল । আৰু তোমাৰ প্ৰভু অৱশ্যেই সিহঁতৰ মাজত কিয়ামতৰ দিনা মীমাংসা কৰি দিব যি বিষয়ত সিহঁতে মতভেদ কৰিছিল সেই বিষয়ে।

১২৫ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তোমাৰ প্ৰভুৰ পথলৈ (জগতৎবাসীক) আহ্বান কৰা জ্ঞান আৰু শ্ৰেষ্ঠ উপদেশৰ দ্বাৰা (যেনে তোমাৰ) উদাহৰণযোগ্য জীৱনাদৰ্শৰ দ্বাৰা, আৰু সিহঁতৰ লগত পৰ্যালোচনা কৰা (সৌজন্যৰ সৈতে) এনেভাৱে যি শ্ৰেষ্ঠ। নিসন্দেহে তোমাৰ প্ৰভুৱে স্বয়ং ভাল জানে তাক যি (জধে-মধে তৰ্ক-বিতৰ্ক আৰু তৰ্জন-গৰ্জন কৰি) তেওঁৰ পথৰ পৰা ভ্ৰষ্ট হৈছে, আৰু তেওঁ ভালকৈ জানে সৎপথাৱলম্বীসকলক।

১২৬ আৰু (হে-ৰা মুছলিমসকল! প্ৰতিদ্বন্দ্বীসকলৰ ওপৰত) যদি তোমালোকে আঘাত দিয়া তেনেহলে আঘাত দিবা যি পৰিমাণত তোমালোকক আঘাত কৰা হৈছিল তেনেকুৱাকৈ। আৰু যদি তোমালোকে অধ্যৱসায় অৱলম্বন কৰা সেইটো তেনেহলে অধ্যৱসায়ীসকলৰ কাৰণে অধিক ভাল।

১২৭ আৰু (প্ৰতিদ্বন্দ্বীবিলাকৰ পৰা চৰম উচটনি সত্ত্বেও) তুমি অধ্যৱসায় অৱলম্বন কৰা, আৰু তোমাৰ অধ্যৱসায় আল্লাহৰ পৰা নহয় জানো; আৰু তুমি সিহঁতৰ কাৰণে আফচোচ নকৰিবা, আৰু তুমি মনঃক্ষুণ্ণ নহ'বা সিহঁতে (তোমাৰ বিৰুদ্ধে) যি চক্ৰান্ত কৰে সেইকাৰণে।

১২৮ (তোমাৰ বৃহত্তম সান্ত্বনা এয়ে যে) নিসন্দেহে আল্লাহ সেইসকলৰ সৈতে বৈছে যিসকলে ধৰ্মপৰায়ণতা অৱলম্বন কৰে আৰু যিসকল স্বয়ং (শত্ৰু-মিত্ৰ সকলোৰে প্ৰতি) সৎকৰ্মপৰায়ণ (গতিকে তোমালোকৰেই হ'ব পৰম সাফল্য, আৰু তুমিয়েই হ'বা বিজয় গৌৰৱেৰে ভূষিত)।

* * * * * * * * * * * *